

angående ansættelsens ændring foreligger før eller efter 1. april eller 1. oktober, men at ændringen skal tages til følge af oppebørselsmyndigheden, når afgørelsen om ændringen blot foreligger, forinden oppebørselsmyndigheden har iværksat opkrævningen. Ved indføjeelse af ordet „senest“ tilkendegives det derhos, at berigtigelsen af de erlagte skatter ikke behøver at afvente den førstkommende opkrævning, men at berigtigelse også kan ske forinden opkrævningen, hvad der navnlig kan være grund til, hvor der er tale om tilbagebetaling af erlagt skat, og det beløb, der skal tilbagebetales, overstiger det skattebeløb, der skal betales ved den førstkommende opkrævning. Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til § 11, stk. 2, 3. pkt., i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 4. Ny er reglen i stk. 4, hvorefter der skal betales renter til skatteyderen, når godtgørelse af erlagt skat finder sted. Hidtil har der ikke været hjemmel til en sådan rentegodtgørelse, hvilket ofte er forekommet urimeligt, navnlig under hensyn til, at klage ikke har opsættende virkning på skattebetalingen.

ad § 85.

Den almindelige regel om oplysningspligt for andre end ejerne findes nu i § 11, stk. 4, i loven af 7. august 1922. Den i forslaget § 85 foreslåede regel svarer i alt væsentligt til den nugældende regel, bortset fra, at dige- og pumpelag og deslige institutioner nu er medtaget som oplysningspligtige, og at det ikke alene skal være vurderingsrådene, men også de øvrige vurderingsmyndigheder samt landsskatteretten, der kan forlange de pågældende oplysninger.

ad § 86.

Reglen her om Danmarks Nationalbanks og Københavns Frihavns skattebegunstigelser svarer til reglen herom i § 18 i loven af 7. august 1922.

ad § 87.

Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 5 og 6, i loven af 7. august 1922.

Det bemærkes, at bortset fra udgifterne til skatte-departementet, landsskatteretten samt ligningsdirektoratet og ligningsrådet har udgifterne til vurderingerne for den femårige periode 1950-51—1954-55 udgjort i alt ca. 16 mill. kr., hvoraf kommunerne bærer ca. 7 mill. kr.